

- жества, и други такива);
- държавно субсидиране на дейността на Демократичния съюз “Рома” и цялата културна дейност на циганите;
 - законоосигурено участие на цигански представители във всички органи на държавната власт - Народно събрание, Министерски съвет, министерства и т. н.;
 - формиране на специална комисия по националния въпрос, която да осигури приоритетно решаване на циганския проблем;
 - създаване на всички необходими условия за свободно религиозно самоопределяне на циганите и свободен религиозен живот в техните среди;
 - държавно и обществено подпомагане на усилията на ромите да си създадат свой (ромски) писмен език и да въведат на него обучението на младите поколения цигани у нас.

В интерес на истината съм длъжен на отбележа, че в доклада на М. Романов изрично бе подчертано, че “ДС “Рома” приема българския език не само като официален за всички граждани на страната, но и като втори майчин език на ромите, докато за циганската интелигенция той е и първи техен език. В същото време в доклада се изискваше да не се допуска геноцид върху ромския език. Естествено, тези постановки в доклада трябва да се оценяват трезво. Друг е въпросът, дали те са израз на вътрешните убеждения на М. Романов или бяха направени публично достойно под влиянието на настойчивите искания на някои представители на Инициативния комитет за свикването на Конференцията. За мен по-важното в случая е, че М. Романов заяви ясно и недвусмислено: “Ние не сме готови още за ромска писменост” и “не можем да правим собствено езиково образование”.

В доклада обаче бе премълчано дали занапред няма да се предявяват такива искания, дали ромите у нас няма да бъдат насочвани към циганоцентристки начин на живот и изяви в България, и други такива. Обръщам внимание на това “премълчаване”, защото веднага след него на Конференцията бе лансирана друга идея. И то не от представител на